

TVOJ MIR

Svet je velik in je daleč. Ti si tu, varno skrit, morda celo zgoraj v desetem nadstropju. Pripeljal si se z dvigalom. Sonce sije na tvoj balkon. Spodaj na tlakovanem dvorišču se otroci brezskrbno podijo okoli spomenika revoluciji. Nič se jim ne more zgoditi.

Vržeš se v usnjeni naslanjač, pobožaš ženo po zadnjici, srebeš avstrijsko kavo, razgrneš časopis. Zagledaš sliko črnega suhca s prazno skodelico v rokah, ki z izbuljenimi očmi prosi kruha. Obrneš list. Le zakaj je treba teh ogabnih fotografij po naših časopisih?! Vstaneš, greš do hladilnika. Pivo se ti zapeni v kristalnem kozarcu. Afrika in zamorci so daleč, na oni strani sveta. Ti pa si varen v betonski maternici bloka. Tu ni lakote, tu ni pušk.

Vklopiš video, ki ti samodejno prinese Zrcalo tedna. Zvonjaš razpadajoča in napihnjena trupla borcev za to ali za ono resnico iransko-iraške morije. Zabentiš nad prikazano nečlovečnostjo in se spomniš šoferja, ki ti je prišvercal video. Ali niso ravno njemu v Turčiji okradli tovornjak? Prav mu je, si misliš. Kaj pa išče tam v daljnem in nevarnem svetu? Raje bi ostal tu, v tej varni dolini. Tu ni vojne, ne razbojnikov.

Jeziš se. Kaj je treba tebi takšnih razburjanj in razmišljanj. Ti nimaš z vojnami nič.

Za pomiritev duha stopiš na balkon. Pogledaš po svojih otrocih. Srečni so. Imajo socialno varnost in brezplačno šolanje. Kje more biti bolje? Daleč je Makedonija. Na drugi strani Jugoslavije. In kaj imaš ti s tistimi malimi Albančki v Tetovem? So ali pa niso! Tvoji otroci so tukaj, na varnem. Zdravi, rdeči in bистри. Ozreš se proti zahodu. Tam v poletni meglici migetajo Mozirske planine,

Smrekovec, Sveti Križ. Tam nekje so Zavodnje z nergači, ki jim smrdi blaginja Šaleške doline. Pa kaj če so? Kje so Zavodnje in kmetje tam daleč v hribih? Ne bo jih več dol, v dolino. In tudi če pridejo, bodo tukaj samo en dan, potem pa bodo odkrevsali nazaj v svoje rovte.

Greš nazaj v svoj ljubi brlog, iztegneš noge, zapreš časopis, ugasneš radio, spustiš rolete – mir je, mir je v tvoji sobi. Gledaš v strop in veš, da pred tvojimi vrati ni ubitih, lačnih, zastrupljenih, diskriminiranih,... Za popolno srečo si zaželiš Mestece Payton, Vrnitev v paradiž in Cvetje v jeseni. Predsednik predsedstva? Kje pa! Ustavne spremembe? Si nor! Ti si tu, v sreči, v blaginji. Ne pusti se motiti!